

VÁRPAJÓZTATI NAPLO

Közösen a hibák ellen — a közös eredményekért

1960-ban több mint 16 brigád kötött szocialista szerződést. Igaz az, hogy az 1960-as évet jó eredménnyel zártuk, de nem mondhatjuk ezt el 1961. első két hónapjáról, mivel egyedül a VII-es brigád lett eleget vállaltásának. Amíg a IV-es brigád 1960. éves tervét kiváló eredménnyel teljesítette, vagy a VI-os brigád, mely úgy mennyiségi, mint energia felhasználási tervében jó eredményt ért el.

Ebben az évben még a 100 százalékot sem ért el, és túllépi az energia felhasználási tervét is.

Igaz, hogy idei tervünk magasabb követelményeket állít elénk, mint az elmúlt évi. Ezzel mindenképp egyetértek, hisz fejlettebb technológiával, magasabb áramerősséggel dolgozunk, tehát többet is kell termelnünk. A feltételek adva vannak, jó kohász kollektívánk van, tehát meg kell keresni a lemaradás okait.

Jobbban kellene támaszkodni a szocialista brigádokra.

Az élenjáró brigádok támogatásak a gyengébb brigádokat. Sokkal többet kell foglalkozni velük a műszaki és politikai patronáló elvtársaknak és nem utolsósorban a művezetőknek.

A csarnokvezetőknek, mérnököknek ki kell alakítani a jó elvtársi együttműködést, a kölesonósi bizalmat, amely nélkül nem tudunk előre haladni. Nevelni kell a dolgozókat az egyéni felelősségre és ezen keresztül minden egyes brigádtag felelős a brigádjáért, jó munkájáért.

Van egy nagyobb baj, amit sürgősen meg kell szüntetnünk: ez pedig az, hogy a felelősségre vonatkoztattuk, mindig az első szak a hibás. Ha van is valami hiányosság, akkor azt meg kell beszejni a váltásokor.

legyenek bizalommal egymáshoz a brigádok tagjai, mert a hibák lakartásával ónmagukat csapják be.

A kohászati munkánál örök igazság, hogy a kádat becsapni nem lehet! Ezekkel a kérdésekkel sokat kell foglalkozni a társadalmi aktivistáknak, szakszervezeti bizalmiakkal, kommunistáknak és nem utolsósorban a mérnököknek.

Az a tapasztalat, hogy nincs meg az a jó kapcsolatot a kohászati és a vezetőség között, ami tapasztalható volt az 1959—60-as évben. Ezt észre kellene venni úgy a főmérnök, mint az igazgató elvtársnak és megtalálni a módját, hogy ezt megváltoztassák. Nem akarok a „tömeg uszályába” kerülni, de az a tapasztalatom, hogy az üzem egész kollektívájának az üzem felítése hangzik minden szavából. Van még sok hiányosság, sok javítani való, de ezt senki más nem fogja helyettünk elvégezni.

Jobb szervezéssel, a műszaki feltételek biztosításával, szaktanácsadással kell segíteni a dolgozókat.

Ahhoz, hogy 1961-es tervünket teljesíteni tudjuk, nagyon jól kell együttműködni minden üzemrésznek. Hisz már az előbbekben is említettem, hogy tervünk felosztott, de jó munkaszervezéssel, hozzáállással teljesíthető.

A hó elején az általam és Széll elvtárs által patronált VI-os brigád lemaradt. Ez a brigád most kezd javulni, igen jó a kollektíva, és ma már nem fordul elő, hogy **az egyik szak rossz munkája**

miatt a másik szaknak többet-munkát kell végezni.

Anevelésnek nem vessz jót az, ami megtörtént egy esetben, hogy az egyik mérnök elvtárs odaajótt és azt mondta, hogy a brigád lemaradt.

Nem mondta azonban el, hogy hol van a hiba, mit tegyünk a lemaradás leküzdésére, hisz a brigád lemaradását a mérnök éppen úgy felelős, mint a művezető, brigádvezető, vagy patronáló.

Meg kell mondani őszintén hol van a hiba, hogy a balon segíten tudjunk. Azt tapasztalom, hogy az emberek nem merik őszintén megmondani a véleményüket: úgy beszélnek, hogy „mért pont én mondjam! Hogy elküldjenek?” Ilyen megjegyzéseket lehet hallani.

„Örök-mozgó” a város kereskedelmében

BARMELVIK ÜZLETEB megyünk, mindig találkozzunk valamelyikkel. Ott állnak legjobbszórt kettesben. A bizonyosság kedvéért próbavásárlást végeznek, vásárlók nevében reklámoznak az üzletvezetőnél, az utcán és látogatásukon felveti panaszokat és discereveléket megvárakodva havonta megjelennek a városi tanács állandó bizottsági ülésén.

A városi tanács kereskedelmi állandó bizottságáról van szó, áldozatkézz dolgozóit között mindössze két férfi tanácsstag van, a többi nő. Nem jelent semmi különbséget az összehelyre vonatkozó megfigyzés, sőt szerencsésnek mondható, mert a nők szorosabb kapcsolatot tartanak általában a kereskedelemmel, mint a férfiak.

NEM KÜLÖNLEGES emberek, a többi más bizottságok tagjainál nem dolgoznak többet, de szívből végzik és szeretik megbízatásukat.

Az elmúlt évben több mint 65 ellátórzést végeztek a kereskedelmi egységeknél, munkájukat **kal átfogóan az üzletek hosszúsorát, az Angut bokjától az üzemi komolyáig.** A lakosság érdekében dolgoznak, éles tekintetüket nem kerüli el még a csokládé tagyaltba került banana házszámla, mint arról egyéni nyári bejelentésük szól. Szigorúságuk mellett maguknak érzik minden embernek panaszát, javasolnak és harcolnak javaslataik megvalósításáért.

Nem mondunk mást, mint a már olyan nagy népszerűségnek örvendő fűhakenyer gyártásának beindítását is ok kezdeményezték.

Higanyterékenységgel reagálnak a város arvelatásában történt változásokra. Az állandó bizottság már a hideg idő előtti figyelemre fordított az üzleteket. Hogy valamilyen formában oldják meg a palackozott tej kora reggeli kezelését, mert üzleti nyitási több palack elfogy. E probléma csupán a Rákóczi telepen oldódott meg úgy, hogy a fagyos reggeli idő nem tesz kárt a palackokban.

Allandó megoldásra váró feladat: az öszenyomott kenyerek problémája. A gyors és felületes átvétel közben a meg forró kenyér öszenyomódik és úgy is marad. **A vásárlók ezzel kapcsolatos panaszait még nem oldották meg.** az üzletek nem reagálnak figyelmeztetésükre.

Iani még vezető beosztású személyektől is úgy kell foglalkozni az emberekkel, hogy nyíltan és egyenesen fel kell tártani a hibákat és megmutatni a hibák kijavításának módját is. Senki sem küldte el azért, mert bírálta merre a vezetőket. Az igaz, hogy **egyes vezetők nem nagyon szeretik a bírálatot, pedig az szűkséges és hasznos is.**

Miklós István
csappoló

Különösen jó eredményeink nincsenek. Ha azonban összehasonlítjuk az 1960. II. hó és 1961. II. havi eredményeket, azt tapasztalhatjuk, hogy nem rosszabbak a múlt évhél, a tervünk magasabb és nem mondhatjuk azt, hogy eredményeket nem értünk el.

SOKRETTÜ MUNKASSÁGUNK NAK eleven forrása a lakosság-gal való szoros kapcsolat. Az elmúlt év novemberében jól sikerült vásárlói ankétot tartottunk. Egyik említésre méltó epizódi volt az anketnak, hogy valamennyi részvevő hozzászólt, mindenkinek volt mondandója a kereskedelemről és az állandó bizottság munkájáról is. A nagy területet magában rejtő a hibalehetőségek növekedését, és hogy erről is szóljunk, meg kell állapítani, hogy munkánk túlnyomó részét a kereskedelem negatívumainak szorgalmas felkutatása jellemzi.

Olyan intenzíval kell foglalkozni a II. és III. kerülettel, az ott felmerülő problémákkal is, mint az első kerülettel foglalkozunk. A fent vázolt munkájuk mellett minden szakintanar arra is időt, hogy segítsék a művelődésügyi állandó bizottság és az ifjúságvédelmi tanács munkáját is, a fiataloknál ellenőrzésben.

VALAKI KÉRDÉZHETNE, vajon mi adja az állandó bizottság tagjainak az energiát, talán hogy zömében házasszonyok, és közelebb áll mindennapi gyakorlati munkájukhoz. Az a fontos, hogy **felkészültek és felelősségteljes tudattal végzik munkájukat és ezért csak elismerés jár velük együtt.**

Vasárnap-éji szerenád

Bevallom őszintén, hogy nagyon szeretem a magyar nótát. Mégvan azonban az a rossz szokásom, hogy csak akkor szeretem, ha rendszeresen éneklük, zenekisérettel, és nem fahangon — de főleg, ha nem zavarunk fel vele első álmomból.

Elmesélem, hogy történt ez a vasárnap-éji szerenád.

Alighogy lehatároltam fejemet és vártam, hogy megszokojon az álomtündér, már aludtam is rögtön. (Any-nyi ideje sem volt a tündérnek, hogy megcsókolja tar homlokomat). Az álomra két mondas is van: „Éhes álomra mátkai álmodik”, vagy „ki mint véli ágyát, úgy alussza álmát”. Nem tudom, hogy „éhes” voltam-e, avagy az ágyat veletlenem jól, de keztem szépet álmodni: Nagy fényesség, a fényből kilép Manickta, mintuskoszorúval, lengve éji ruhában, hóna alatt egy váonantúval ceszszolvak bñmüködi reklamával, és elkezd esalogramni: **Jer velem a hímes mezőre...** Mivel hímes mezőt mégis rég láttam, értető, hogy álomomban kezdtem fel-

...és lobban a szikra

A November 7 Erőmű kazánházi TMR adagoló-javító brigádja harmadszor kapta meg a „szocialista brigád” címet. A brigád **közösen 15 újítást adott be, jöleje munkavédelmi vonatkozásúak.** 1959 március 17-én alakult. Tízembeten kezdte, most huszannak. Jó gazdasági eredményeik mellett a brigád minden tagjának két hetben először egy könyvet, és havonként részt vesz egy könyv- és filmvetületen. Képviselet: Ezi Kálmán, a háromszoros szocialista brigád vezetője, egy kompresszoros csapgyújtást meglegít elő.

Ezi elvtárs eddig 15 újítást adott be. Az újítások gazdasági eredménye 300 000 forint megtakarítás. Különösen jelentős volt **vízszűrő pernyelelevezésű újítás, amelyget Nagy Josszffel és Lujg Josszffel közösen dolgoztak ki.** Ez évi szerződésükben többek között vállalták, hogy **száz nappal tíz nappal csökkentik a nagykárbantartást.**

Felkészülten várja a do gozókat a Péti Nitrogénművek műszaki könyvtára

A diploma kézhezvétele után a fiatal műszakikak legtöbbje tele ambícióival indul az életnek, és általában így érkezik el valamelyik gyár egyik munkahelyére. Egyeseknél ez a lendület hosszabb időn keresztül tart, van-szóba azonban, amikor előbb-utóbb részben, vagy egészen megváltozik. A feltételek abból is megállapíthatjuk, hogy a Péti Nitrogénművek műszaki könyvtára a műszaki dolgozók részéről **nem eléggé látogatóit.** Minden évben, így 1960-ban is igen komoly összegeket költött a vállalat szakkönyvekre és folyóiratokra. Ez a közel 45 000 forint azonban elveszik, ha a műszakik ezeket a könyveket nem használják tudásuk gyarapítására.

Az iskolai állapot tovább kell javulni, megköveteli ezt nemcsak az üzemekben talált valóság, amely sokszor nem egészen olyan, mint amit a könyvekben olvassunk, ezonkívül pedig lepest kell tartani a technika folyamatos fejlődésével. A 3714 db. műszaki könyvből 1500 db az üzemi kézikönyvtárunkban nyrti elhelyezést. A többi a laboratórium emelében található meg az érdeklődők. Megvalaható ezen kívül itt 25 kalföldi folyóirat is. Rendszeresen látogatója a könyvtárnak tulajdonképpen nincs. Leginkább a laboratórium dolgozói veszik igénybe a könyveket egy-egy elemzés problémájának a tanulmányozására. Vannak sajnos olyanok is, akik egyáltalán nem érdeklődnek a műszaki könyvek iránt.

Az utóbbi időben a vállalat annak érdekében, hogy legalább a mérnökök foglalkozzanak a külföldi folyóiratokban található fontosabb cikkekkel, az üzemi vezetők kivételével minden mérnököt beosztottak a bel- és külföldi folyóiratok dokumentálására, mely az illetőnek munkájának kötelessége lesz. Reméljük, hogy ezen keresztül nő az új technológiák iránti érdeklődés, és ezáltal megindul egy szervezettebb és alaposabb műszaki önképzés útja is, ami az egységes műszaki továbbképzésnek a módját változtatja meg nem találják. Csak kellő műszaki felkészültséggel lehet az egyre növekvő feladatok megoldani, és ezért mindenkinek saját érdekében is valamilyen formában állandóan tovább kell fejlesztenie műszaki tudását.